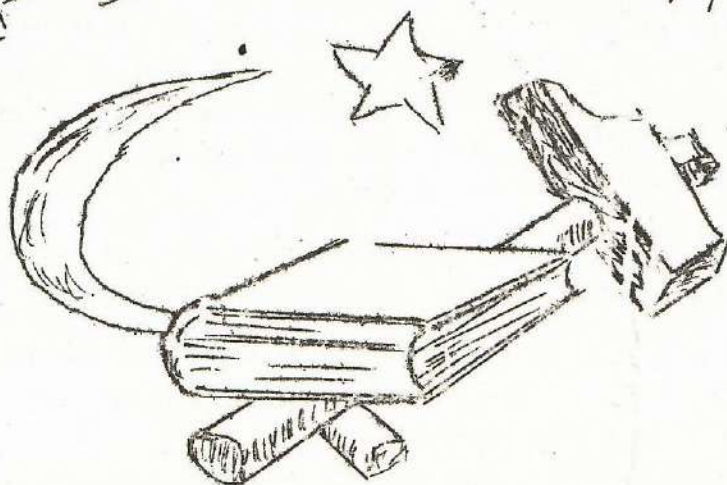

ШКОЛА „БОРА РАДИЋ“ — БУВАНИШТЕ

ТЕБИ
ПОЛЕТ

БР 26.

РЕШЕЉНИКО

1980.

Т Е Б И, В О Љ Е П А А Н А Р Е П У Б Л И К О !

ДОМОВИНА

Домовина је младост
И пуполак у траву.
То је и љубичица
И небо што се плави.

Све наше огромне тајне
и звезде што се роје,
жеље огромне, бескрајне
земље до које моје.

Република у срцу носи
Тита, Буху и Саву.
Због храбрих синова својих
гордо подиже главу.

Витас Биљана
I-5 ЗСО

РЕПУБЛИКА

Свако дете мајку воли
више од свег блага!
Тако и ја тебе волим
Републико моја драга.

Републико ти си нама
наша мила мати!
Волимо ТЕ много, много,
све ћемо ти дати.

Богданов Драгана
уч. V-1 раз.

ТЕБИ

Републико наша, Републико мила
Буди нама увек весела и чила.
Волимо твоја брда и долине
Твоје плаво море и високе
Твоје поносите горе.

Ми Те волимо тако смо мила
За Тебе б' Републико мила
и свој живот дали.

Богданов Драгана
уч. V-1 раз.

Т И Т О

Друг Тито понос је наш,
радост што се из срца гласи.
Тито је сунце које сја
и пламен који се не гаси.
Његове речи срећу нас воде,
ми смо то класје силовито.
Због револуције и слободе
нека нам вечно живи ТИТО!

Трифунув Зорица
уч. I-6 ЗСО

НАША РЕПУБЛИКА

Многи хероји-борци су се борили
Док нашу драгу Републику нису
Ослободили и створили.

Зато волим републику моју
Ко драгу мајку своју.
Волим њене народе све,
И њена бескрајна плодна поља
Увек цветна, увек родна
Поносне горе и планине
Под-плавим небом-слободе.
Волим њено име вито
Марка жељо, друже Тито!

Урошев Данчијела
V-1 раз.

ПРАЗНИК

Данас, када Република
буде дочекала
свој велики празник,
када сви буду
срећни и весели
и на сваком лицу
осмех заигра.
Ви, девојчице и дечади,
што сте тек закорачили
у живот
Добилете црвене мараме,
црвене као крв,
црвене и жарке као ватра
која се никада не гаси,
црвенија о нацрвенијих булки.
И зато, будимо поносни,
јер ТИТОВИ сте пионери.

Вуричић Љиљана

I-5, 300

ЧИЛА МОЈА

Републико моја чила,
водим Твоје цветне ливаде,
Твоје питоме папљаке све,
Републико моја мила!
Водим Твоја плодна поља,
Твоја плава дивна крила,
Зато увек буди срећна,
Републико моја чила!

Милутинов Биљана

уч.V-1 раз.

РЕПУБЛИКА МОЈА

Радник јој зида темеље тврде,
песник јој зидане стихове раја,
војник на стражи будно стоји,
чува сигурност њених међа.

Она биљка нежна што нице
кад рујна зора се роди. --
Она је птица што вечно кличе
о љубави и слободи.

Она је класје жита
што се на сунцу више.
Она је песма моја
коју моја љубав пише.

Трифонов Снежана

уч.I-6, 300

РОЂЕНДАН

Тмурна је и хладна јесен,
али ипак донела је радост,
Републико, прослављамо
твоју вечиту младост.

Тридесетпето лето пуноп сада,
весела увек, чила и млада,
Зато сам срећна, Републико-моја,
јер Твој рођендан славим и ја.

Танасић Милана

уч.V-2 раз.

ЗАСТАВЕ СЛОБОДЕ ВИЈОРЕ СЕ ТАМО ГДЕ ВЛАДА ХУМАНИЗАМ РАДНОГ
НАРОДА!

АРМИЈА

Армија чува и штити
Прелепа златна поља Војводине,
Крневите планине Црне Горе,
Дивну Невесту Јадрана плавог,
Босанске стогодишње пуме,
Херцеговачке девојка младе,
Пенунаве валове свих наших река,
Дивно руменило светлог неба Србије,
Слободне горе лепе Македоније
Наш станац; Триглав бели,
Поносне хрватске горе,
Косовско жито бело!
Армија бди над нама,
Над-нашим морем, копном и ваздухом.
Армија има око соколово,
Срце хероја, народа наших,
У коме има места за све
Као у маслинаку за маслине,
Прецизну муњевиту и часну руку
И корак одлучни и чврсти...
Све слободом одзвања!

Трифунот Снежана
уч. I-6, ЗСО

ЗЕМЉО МОЈА

Земљо вечних хероја
велика радости моја!
У срцу своме-Тебе носим-
и високо уздигнуте пести
тобом се поносим!
Волим те бескрајно-
чувам и срцем браним ја,
земљо моја поносна,
Југославијо моја!
Земљо наша велика,
жероју рата и мира,
ти си понос слободних народа,
ти си наша земљо друга Тита.

Танасић Милана, уч. V-2

ТИ СИ...

Армијо, ти си чедо земље наше
Чувар си слободе наше,
Ти си звезда слободе наше,
Граничар-на вечној стражи,
Жеља-си и понос наша,
Армијо хероја,
Армијо Тита!

Милана Танасић

уч. V-2 раз.

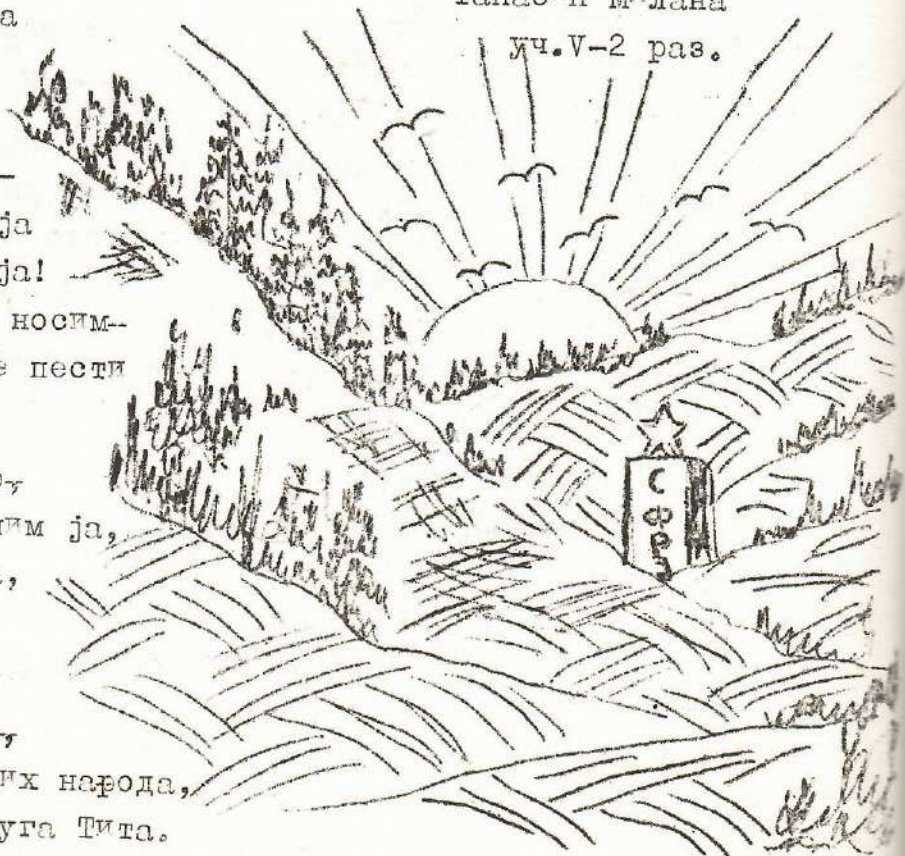
ОКТОБАР

Октобар је месец дивни
Месец револуције, победе, слободе
Месец жеља, надава, житога,
Месец кад падају силни.

А 4. октобар велики је дан,
Баваншта слободе рођендан
кога славимо сви
поносни, весели и срећни.

Танасић Милана

уч. V-2 раз.

РЕПУБЛИКА У ЧАСТ

За једну годину је старија моја Република. За једну годину старији смо ми, њени житељи, који се радују сваком новом дану и сваком њеном рођендану. Република, то није обична реч. У којој су саткани и зној радника, жуљеви бригадира, сваки погледа и осмех. То су људи у простору у коме живе, сва њихова надања и остварења.

Пре много година, пре тридесет и пет година, родила се Република моја! До данас се у њој расцветало хиљаде и хиљаде као крв црвених каранфила да подсети на пале борце за социјализам.

Домовина је попут њих снажна и моћна, њихова дела податрек су да је још више грађимо, поштујемо и волимо, а ако затреба и свим срцем, знањем и разумом хуманите, социјалистичког човека, бранимо све њене тековине.

Душица Марјановић, уч. I-5 300

ЖИВЕЛА НАША АРМИЈА!

1941. година фашисти су напали Југославију и за веома кратко време уништили њену наспремну војску. Краљ и Влада су побегли, а народ и земљу оставили, препустили самој себи! Злочин!

Није остала сама. Ту је била Комунистичка партија на челу са другом Титом.

На њихов позив наши народи су пошли у ослободилачки рат и револуцију. У свим крајевима Југославије иницијале су партизанске чете и одреди, који су нападачу и домаћим издајцима наносила тешке поразе.

Освануо је 22. децембар. Рудо... Друг Тито формира Прву пролетерску бригаду, прву регуларну јединицу нове југословенске армије. И како се борба распламсала, тако су створене нове јединице Народне Армије Југославије. Циљеви борбе и револуције су остварени - слобода, једнакост и братство и јединство наших народа.

Армија је данас чувар тековина борбе и револуције, мира и срећног живота слободних народа Југославије, социјалистичке самоуправне заједнице и грађитељ.

Живела наша Армија, и срећан ти рођендан 22. децембар!

ДРУГЕ ТИТО, ТИ СМО МИ, А МИ СМО ТИТО! - КАЖУ ПОНАРА СВА

ПIONIРА - БОРЦИ

Снажно на-нас делују имена Бонка Бухе, Сироогојна, Пинкија и вихови подвизи у у нашој револуцији. Деца-борци! Како то поносом зрачи наше народе.

Рат је почео 6. априла 1941. године терористичким-ваздушним нападом фашиста на Београд. Војска и народ су пружили отпор, али су краљ и његова влада побегли у иностранство и земљу оставили у најтежој ситуацији. Освајачима су омогућили домаћим фашистима и капиталистима - издајницима свога народа да се домогну власти. Територија Југославије је раскомадана на квинслинке творевине. Рат је пустошио светом. На ратницима је изгинуло око педесет милиона житеља наше планете, а највише су страдала деца. Више хиљада градова је уништено.

У лето 1941. године у вили креједима наше земље формиран су партизански одред. Народноослободилачки рат и револуција трајали су четири године. У овој надчовечанској неравноправној борби учествовала су и деца-борци. Како боса, гола, гладна деца-борци. Јуришала су заједно са старијим друговима-борцима. Крвојски подвизи партизана-пioniра задивили су свет. Са бомбама у рукама нападали су непријатеље, јуришали на тенкове, рушили бункере, минирали пруге, гараже, мостове, складишта, касарне и ослобађали нашу земљу.

Ми, данашња деца, слободне социјалистичке Југославије дивимо се нашим друговима пioniрима-борцима наше револуције. Они су нам пример како се треба борити, учити и знати.

За то следимо их као пример свести, љубави, племенитости и револуционарног поноса и хуманизма.

Јакшић Јасмина, уч. VI-3 раз.

ГРАНИЧАР

Там се полако спушта
Граничар на стражи стоји.
И док неуморно границу чува,
Чини се да звезде сјајне броји.

У мислима је можда далеко,
До куће или девојке своје.
Због тога граничари храбри
У овом часу на стражи стоје.

Анђелков Вера

уч. VIII-3 раз.

ПОЕЗИЈО, МАЈКО

НАША!

ЉУБАВ

Љубав нису речи - волим те,
Љубав нису речи - молим те,
Љубав није само полети
Љубав је добро радити
Љубав је лепо градити!

Танасић Милана
уч.V-2 раз.

ЈЕСЕН

Јесен је ево дошла.
Дани су све краћи,
а ноћи све дуже,
али човек ће себе наћи.
Беру ће кукурузи зрели,
Беру и листогради слатки!
Бере се све....
Бере се све!

Опада жуто уморно лишће,
жалосне су птице мале,
жалостан је читав крај,
јер нема више природе бујне,
отино је заносни мај.
Ипак се снује и радује,
пролеће ће опет к нама доћи
и бити све лепо као и пре
бујно и радостно, расцветано
и са новим пролећем
нови живот доћи.

Станковић Снежана
уч.V-2 раз

ТАТА

Насмејано ведро лице
увек ми се зором јавља,
понека је мало жуто.
За свакога наше, смеха
увек ведро има он.
То је тата мој весели,
мили, драги, ненадмашни.
Ја га зато многе волим
и за свега све бих дала,
то је, нежни тата мој.

Танасић Милана
уч.V-2 раз.

ЗРАК

Кад звезде нестану с неба,
и на спавање оде мрак,
по небу весела зора,
будите сунчев зрак.
Он је увек чисти топао,
нежно ти мињује лице,
на ком се види сјај
веселе игре школице.
Али кад ти устанеш јут
што ти ето краде сан,
он већ дечаку другом жур
и поклања нов топао дан.

Трифонов Снежана
уч.I-6 300

ШВЕТА - РАД - ТИ - СТВАРАТИ.

ЈЕСЕН ЈЕ ЉУБАВИ ПУНА

Допла је још једна јесен,
време кад илузије постају стварност,
Тда у мислима бесаних ноћи,
летим у друге свет
да срећу тражим.
Од нас су тада мора мања
и време ово нестварно, бледо.
У ноћи што музиком далеком одише
од једном великим смо, надрастамо немо.
Због нечијих очију постајемо песници,
лик непознатог створи од нас сабара.
Трчимо срећни у заносу среће
мислећи да нам је сунце близу.

Трифунор Снежана
уч. I-6 ЗСО

М А Ј К А

Сећам се места, купина, свега,
у мени живот сагорева.
Буде се снови, нестаје јав,
али све због неких шумских трава.
Видим те како букетбу ми пружаш,
не знам шта с њим си хтео ми рећи,
шумски цветови много значе
и није важно што нису већи.
Пожелим често да те сретнем
у природи, под врбом неком.
Да опет ко онда, заједно,
срећни плодимо реком.

Трајковић Јагода
уч. I-5 ЗСО

Ј Е С Е Н

Ветар дува, кина пада,
под мојим прозором лиће опало.
жуте се стазе, жуте се паља,
деца се играју, уживају и
весела у школу иду.

Милутинов Биљана, уч. V-1

М А Ј К А

Мајка је цвет вечни,
Мајка је сунце вечно,
Мајка је лепота вечна,
Мајка је нежност бескрајна.

Воклић Гордана
уч. IV-1 раз.

Д О М О В И Н А

Домовина је братство,
--домовина је јединство,
Домовина је--братство и јединство.
Домовина ко сунце сја
ту домовину волим ја.
Домовина је реч велика
која се до звезда чује

и њен ехо-далеко одјекује.
Воклић Гордана
уч. IV-1 раз.

Ц Р Т И Ц Е

ЛЕТО НА ГРЗА

Река Грза извире под обронцима Јужног Кучаја. Са високе стене, слатк хрли ка смарадном језеру. Грза има још једно језеро тамноплаве боје. Близу извора Грзе планинари су подигли свој дом, а Грза се у свом даљем току мимолази са неколико десетина викендица и децјим одмаралиштима. Кад прође кроз уску долину, после десетак километара тока, Грза се код Параћина улива у Црницу.

Долина Грзе и наше одмаралиште су окружени зеленим планинским венцем. На први поглед једнобојне, нуме у себи садрже или крију многе боје - се плаве и љубичасте боје пољског цвећа, до жутих, многобројних пачурки и црвене боје дивљих јагодица. На једном доживљају за посетиоца је изазвак сунца. Између планинских таласа сунце се као неки округло светлећи васеонски брод полако појављује...

Пут нас је водио у ту чаробну долину. Сата која нас је обузимала за време пута, полако се губила у бистрим водама реке. Прво што сам угледала била је мост! Зелени мали мостик, који смо стојину пута прелазили идући од одмаралишта ка игралишту и базену и обратно. Пошто смо седедали, добили смо кључеве од саба. Умор нас је све више обузимао, али о одмору није било ни речи. Тог првог дана хтеди смо да откријемо све урежеме дубоко у саби.

Ноћи су биле тихе, звездане, а звезданца је било много на земљи, у трави и у ваздуху... Свјетли... Били су тако несташни! Ми смо их ловили и стављали у косу... Месец се крио или је извиривао иза дра планинских нумом обраслим венцима.

То је био најлепши месец мог живота. Али, све што је је лепо, кратко траје.!

Пред полазак кући била сам тужна. Било ми је жао да оставим ову ову лепоту. Ипак, аутобус је стигао, а ствари већ спаковане. Кренули смо.

И опет МОСТ! Нега сам последњег оставила. Био је некако друго јачији него при доласку у Грзу. Спајао је и ли раздвајао нешто. Али нисам знала шта све док нисам стигла у родно м Баваниште и видела сестре, родитеље, другове... Сада сам сазнала и одгнетнула ту лепоту и значај моста, мостика, брвана....

Како је лепо у све у природи!

Анђелков Вере, уч. VIII-3 раз

ЊИВА У ЈЕСЕНИ

У јесен кад се зажуте поља обављају се углавном радови на збирању летине оних усева коју се сеју у пролеће, узгајају током лета и сазревају у јесен. То су кукуруз, сунцокрет, пећерна репа.

За убирање плодова ових биљака на малим поседима користи се трактор, док се код великих пољопривредних газдинстава која имају већу производњу користе комбајни. Ови комбајни су дуги специјално намењени за ту употребу или су универзални па имају додатне додатне делове за извођење појединих радова.

Кукуруз је важна сировина за исхрану људи и стоке. Поред тога кукуруз је и индустријска сировина. То се односи и на пећерну репу и сунцокрет.

Дивне су љиве у јесен, онако украшене богатим плодовима, брујама мамина жагором и песмом вредних ратара, који се радују добром приносу - дару природе и стваралачког рада човека. Обузме те неко пријатно осећање проткано размишљањем о даљим токовима рада човека и у вези сагледавање дела и резултата.

Јесен је резултат - успех човекова рада и природе. Заиста диван спој! па зато ти јесен певам:

- јесен, дукато што се жуте и пресјава,
- Ты си ко бакар првенкасте боје,
- Јесен, ты си милбар кога много цене;
- Ты си природе најлепша слика.
- јесен, у теби су сливане све најлепше боје!

Трифонов Снежана, уч. I-6 ЗСО

В Е С Т И

ЗБОР ПИОНЕРСКОГ ОДРЕДА "БОШКО БУХА"

4. октобра 1980. године одржан је Збор Понирског одреда "БОШКО БУХА" наше школе. На истом су сумиран резултати рада из прошле године. Утврђено је да се радило по усвојеном плану и то добро и успешно. По усвајању извештаја дата је разрешења досадашњем Одбору Понирског одреда и изабран нов. Посебна пажња у извештају дата је сарадњи са братском школом 25. мај из Сирача школе четвртог одреда носи име "Мона Пјаде".

Са олога Збора послат је телеграм братској школи у Сирачу следеће садржине:

"Драге другарице и другови Понир братске наше школе, најлепо вам срдачне поздраве са редовног годишњег збора нашег Понирског одреда "Бошко Буха" са жељом да се наша сарадња учврсти још више и реи тиме нераскидиво братство и јединство свих наших народа и народности."

С Понирским поздравом - За домовину с Титом напред!"

Реновирања и доградња

Ове јесени почела је реновирање Задружног дома, зграде Месне канцеларије за потребе Месне канцеларије и Месне заједнице. Сви радови су у завршној фази.

- Село ће да сине! - кажу ментани.

Поред тога у Задружном дому адаптирају се "просто" је за друштвене активности (пах, пинг-понг др.) две продавнице "две просторије-локала за занатлије (берберџина, обућара), а са пијачне стране код улаза постављен је артерски бунар који се користи за продајницу рибе и хигијену пијаце.

Оно што је највише обрадовало менџане јесте доградња пијаце тачније речено покривање постојећих тезги. Пијаца је тиме изменила свој изглед и омогућила бољу снабдевеност ратарским др. пијачним производима. На овом послу посебно су се истакли чланови Месне заједнице "Комуналне комисије Милош Стојковић и Драган Живковић, наставник као "Стане Ћирић.

Заврши радови се "зводе" на троспратној станбеној згради и Здравственој станици.

МАЛО ШАЛЕ И АНЕГДОТА ИЗ АЧКОГ ЖИВОТА!

ШАРЛАН

На часу историје наставница Вилида унута Ђурковић Србислава-Грица:

- Чиме су се све бавили људи у старом каменом добу?
- На ловили су у води!
- На шта највише жели у води?
- ? ?
- Мабе! - повикамо сви.
- Па ... наран...! - рече Грца.

Разред прите у смех.

Сања Симичић, V-2

ДУШО-МОЈА

На часу музичког наставница Дејса Вељковић одевала је "душтра" једне песме. Пошто Бачвански душко није урадио "душтра"ју, наставница му рече:

- Е, па душо моја, ево ти једница.

Дерментин Бранка, V-1

КОЈЕ ГОДИНЕ

Разговарам са мојом добром другарицом Данјелом Урошевић. Неколико пута ми је обећала да ће доћи, али... Зато је упутила:

- Данјела, када ћеш доћи до мене? А?!

- Па... једнога дана!

- Да, да! Једнога дана! А које године?

Милутинов Бљана, V-1

ПУСТИ ЧАКО

На часу разредног професора Мирјане Влада-Прдаљка ухватио великог комарца и ставио га на уво и рече ми:

- Нећу да га пусти док ми не каже: "Пусти ч'ко поган!"

Ђорђевић Јовица, I-5 300

Из просторије

Имали смо говорну вежбу на часу српскохрватског језика. Наставник Драган Живковић рече да ће одговорити он" које "звуче" из дневника. Отвор" дневник" звуче "Ненадов Васу-Батака, Не-п"и Наду. Он" хуће. На то Сања:

- В"д"те наставнице, ово су сведоци "просторије по своме знаву!

Барта Небојна, VIII-3

БУНДА

На часу историје наставница Вилида пита Пилић Снежану:

- У којем добу ми живимо?

- Ми живимо у "просторији"!

- Шта?! Да живиш у "просторији", ти би носила бунду од дивљег репре, а не свилену хаљину! - објасни јој наставница.

Сања Симичић, V-2

СЕЛОТЕЛИ

СЕЛОТЕЛИ

О К Р Е Н И!

СЕЛОТЕЈП

На часу српскохрватског језика --
 наставник Драган Живковић диктира Непто ново у вези са градивом.
 Димитријевић Небојна пише наслов тик уз последњи ред претходног
 текста. Наставник примети овај пропуст небојне па му рече:
 - Бре, Небојна! Није то селотејп трака, већ наслов!

Симичић Сана, V-2

ТУМЧА СА ГА...

Кренули смо из школе ја, Барта Небојна, и Дунко Трифунџов. Када смо
 стигли до Киричине куће, нађемо деда-Цветка Врабанца пијаног у кана-

- Шта ту радиш, деда Цветко? - а он нам не одговара. Рут.

- Шта ту радиш, деда Цветко? - рикну Дунко. Деда се трже и рече:

- Ете, ради ја сам код Лађини пет си дана. Коси ја са детелина,

а он ми неје платио... па сам га тужила!

- Ево иде Макса (наш милиционар)! - дрекнух.

Чука, деда Цветко скочи па рече:

- Па... овај... неј сам га тужила! - и журним кораком оде.

Барта Небојна, VIII-3

П И Т А

На часу географије наставник Ста-
 ниса Секулић предаје одбрану и
 заштити. Васа је непажљив, па му
 наставник каже:

- Шта мислиш кад б'и на'као не-
 пр'јатељ? Бре, згаз'о б'и те ка п'и-
 ту од колача!

Сток'и Драган, VIII-3

ШВАБА

- Обрађивали смо птицу "Дедал"
 и "Икар". Наставник Драган Жив-
 ковић каже:

- Ово дело је проповетка.
 А ко је бу написао?

Васа-Батак! - одговори

Сток'и Драган
VIII-3

УБРЗАНО

На часу ф'из'ике наставник Мома
 Вељковић предаје:

- Кад трчи брзо, срце т'и у-
 брзано куца, а када спор'је тр-
 ч'и срце спор'је куца.

На то ће Васа Ненадов-Батак:

- То знач'и: кад спавамо и ср-
 це спава!

Сток'и Драган, VIII-3

ТАЧНО

Час српскохрватског језика. На-
 ставник Драган Живковић преда-
 је. Сана ме стално дира. Зато му
 рекох:

- Бре, ала си глуп! - То је чуо
 и наставник.

Час је одмичао, а Сана и даље не-
 миран. Наставник постави питање
 које Сана није добро чуо, те му
 рече:

- Уколико не одговорим,
 тачно је оно што ти је небојна
 рекао!

Одговора није било.

Барта Небојна, VIII-3

ГДЕ ЈЕ

На часу руског језика настав-
 ница Витомиров Мирјана пита
 Буру:

- Где Зима? - руски.

- Зима је код Лене! - од-
 говори по напци Бура.

Симичић Сана, V-2

Б:А:П:А;

К:А:П:А: -

На часу марксизма професор-
 ка Ружа Пелтић каже Стевици-Крелцу:

- Скидај капу! -

8 Не могу! Те ми се олади глава!

Ђорђевић Јовица, I-5 ЗСО

П И Ш И ТЕ!

ЧЕКАМО ВАШЕ РАДОВЕ И ШАЛЕ!